

Sygn. akt IX U 1139/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. G. /G./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 września 2015 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na zasadzie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od daty złożenia wniosku.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1139/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 17.09.2015r. organ rentowy, na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r., odmówił ubezpieczonemu J. G. ponownego ustalenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem z 29.07.2015r., ponieważ nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy od 250%.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się zmiany decyzji i przeliczenia świadczenia. Ubezpieczony podniósł, że w jego ocenie spełnia warunki do przeliczenia świadczenia a jego dokumentacja pracownicza z lat 70-tych została zniszczona.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

Jest uprawniony do emerytury górniczej od 1.11.1992r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru tej emerytury, wyliczony z lat 1985-1988 wyniósł 322,06% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do emerytury ubezpieczony był zatrudniony do 26.04.1993r. w KWK (...).

W dniu 29.07.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

17.09..2015r. organ rentowy wydał decyzję odmowną, gdyż nowoustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%. Do obliczenia w.w.p.w. organ rentowy przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które organ rentowy nie mógł ustalić podstaw wymiaru składek, tj. od 3.09.1964r. do 17.09.1968r., od 4.02.1969r. do 31.12.1979r.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony w okresie od 1969r. do 1979r. zatrudniony był w Kopalni (...) początkowo jako młodszy górnik pod ziemią a od 4.02.1969r. jako górnik pod ziemią.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego)

Ubezpieczony w latach 1969-1979 uzyskał wynagrodzenie w wysokości co najmniej:

- w 1969r. – 56.816,00zł,
- w 1970r. – 63.360,00zł,
- w 1971r. – 63.465,00zł,
- w 1972r. – 44.331,00zł,
- w 1973r. – 56.840,00zł
- w 1974r. – 66.409,00zł,
- w 1975r. – 72.242,00zł
- w 1976r. – 80.565,00zł,
- w 1977r. – 79.338,00zł,
- w 1978r. – 81.394,00zł,

- w 1979r. – 93.566,00zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, tj. lat 1969-1971, 1973-1974, 1976, 1980-1993 z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek po przyznaniu emerytury górniczej wynosi 252,84%.

(dowód: opinia biegłej sądowej do spraw rent i emerytur H. P. k. 35-57 akt sądowych, opinia uzupełniająca k. 75-76 akt sądowych)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 887 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii biegłej z zakresu emerytur i rent, wydanej po analizie akt sądowych, akt organu rentowego, akt osobowych z KWK (...) oraz uregulowań płacowych obowiązujących w okresie spornym. Biegła obliczyła najkorzystniejszy w.w.p.w. z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji. Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłej wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej na okoliczność wyjaśnienia powodu doliczenia dodatku szkodliwego do wynagrodzenia ubezpieczonego.

Uwzględniając wniosek organu rentowego Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej, w której to biegła w sposób szczegółowy i wyczerpujący z powołaniem się na obowiązujące przepisy wyjaśniła kwestie związane z dodatkiem szkodliwym (vide opinia uzupełniająca k. 75-76).

Sąd w pełni podzielił wnioski biegłej zawarte w opinii uzupełniającej.

W ustosunkowaniu się do opinii uzupełniającej organ rentowy przedłożył własne wyliczenia w.w.p.w. emerytury ubezpieczonego, który okazał się być wyższy niż 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w wyroku.

SSO Maria Olszowska